

Nr 98.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1915.
Godkänd av andra kammaren den 11 maj 1915.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för kom-
munerna inom lappmarksfögderiet av Västerbottens län
från skyldighet att välja ombud i markegångsnämnd
m. m.*

(Statsutskottets utlåtande nr 71.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 10 april 1915 avlåten proposition (nr 145) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta,

att vad i § 7 mom. 3 i förordningen den 2 juni 1911 angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande stadgas i fråga om upprättande av priskuranter till ledning vid årsprisets bestämmande icke vidare skall gälla för lappmarksfögderiet av Västerbottens län;

samt att i stället skola för sagda fögderi gälla följande bestämmelser:

Till uppgörande av priskuranter till ledning vid *årsprisets* bestämmande skola samtliga kommunalnämnder i fögderiet i slutet av mars månad varje år var för sin kommuns område meddela uppgifter, särskilt för de tre sista månaderna av det nästförflutna och särskilt för de tre första månaderna av det löpande kalenderåret, å därinom gällande pris

på varje under avdelningen B i markegångstaxan ingående persedel. Dessa prisuppgifter skola av kommunalnämndernas ordförande omedelbart insändas till vederbörande kronofogde, vilken i överensstämmelse med medeltalet av de pris, kommunalnämnderna uppgivit, ofördröjligen upprättar priskuranter för fögderiet — en för vardera av nämnda tider av tre månader — och insänder dessa tillika med de inkomna prisuppgifterna och däröver upprättat sammandrag till Kungl. Maj:ts befallningshavande. Kronofogden skall därvid anmärka, huruvida han i något fall anser andra pris, än de uppgivna, hava varit i orten gällande, ävensom särskilt utsätta de vid marknader eller andra avsättningsställen i fögderiet gångbara pris, såvitt de avvika från de uppgivna.

Riksdagen, som icke haft något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, har beslutat, att vad i § 7 mom. 3 i förordningen den 2 juni 1911 angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande stadgas i fråga om upprättande av priskuranter till ledning vid årsprisets bestämmande icke vidare skall gälla för lappmarksfögderiet av Västerbottens län; samt att i stället skola för sagda fögderi gälla följande bestämmelser: Till uppgörande av priskuranter till ledning vid *årsprisets* bestämmande skola samtliga kommunalnämnder inom fögderiet i slutet av mars månad varje år var för sin kommuns område meddela uppgifter, särskilt för de tre sista månaderna av det nästförflutna och särskilt för de tre första månaderna av det löpande kalenderåret, å därinom gällande pris på varje under avdelningen B i markegångstaxan ingående persedel. Dessa prisuppgifter skola av kommunalnämndernas ordförande omedelbart insändas till vederbörande kronofogde, vilken i överensstämmelse med medeltalet av de pris, kommunalnämnderna uppgivit, ofördröjligen upprättar priskuranter för fögderiet — en för vardera av nämnda tider av tre månader — och insänder dessa tillika med de inkomna prisuppgifterna och däröver upprättat sammandrag till Kungl. Maj:ts befallningshavande. Kronofogden skall därvid anmärka, huruvida han i något fall anser andra pris, än de uppgivna, hava varit i orten gällande, ävensom särskilt utsätta de vid marknader eller andra avsättningsställen i fögderiet gångbara pris, såvitt de avvika från de uppgivna.

Stockholm den 11 maj 1915.

Med undersåtlig vördnad.